

РЕШЕНИЕ

№ 6399

гр. София, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8086** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 29290 от 05.08.2022 г. и вх. № 31622 от 31.08.2022 г. по описа на административен съд – С. град, подадена от „Стар пост“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район Л., [улица], представлявано от управителя Д. Д. В. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ЗНПАМ) № 11251 от 12.07.2022 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от В. А. И., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности“, дирекция „Оперативни дейности“, главна дирекция „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП.

С жалбата се моли съда да отмени оспорената заповед, тъй като е неправилна, незаконосъобразна, издадена при грубо нарушение на законовите разпоредби и процесуалните правила. Твърди се, че дружеството има изградена голяма клонова мрежа и всички плащания стават по банков път, както и че не извършва приемане, пренасяне и доставка на случайни пратки или ако евентуално това се наложи, то е прецедент и обикновено се касае за проверка от контролен орган. При такава ситуация, тъй като по закон няма право да не приеме пратка, товарителницата се снима, изпраща се по имейл на централния офис в [населено място] и оттам веднага се издава касов бон, който се предава на подателя на пратката. Тази процедура отнема няколко минути и тя била спазена по време на процесната проверка, за което

служителят на НАП е бил уведомен. По тези съображения оспорващият счита, че издадената ЗНПАМ не отговаря на принципа на съразмерност, уреден в чл. 6 на АПК, а именно да е съобразена с интензитета на извършеното нарушение и да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща преследваната от закона цел. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности“, дирекция „Оперативни дейности“, главна дирекция „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. И., който оспорва жалбата, предлага същата да се отхвърли и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.07.2022 г. в 09,15 часа е извършвана проверка в търговски обект – пощенски офис на „Стар пост“ ООД, находящ се в [населено място], [улица], при която е констатирано, че дружеството в качеството си на задължено лице по чл. 7, ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин Наредба Н – 18), не е спазила задължението да монтира, въведе в експлоатация и да използва регистрирано в НАП фискално устройство /интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (ФУ) (ИАСУТД) от датата на започване на дейността на обекта. Проверката е осъществена съвместно със служител на Комисията за регулиране на съобщенията.

По време на проверката преди легитимацията на органите по приходите е извършена контролна покупка, представляваща писмо на стойност 2,00 (два) лева, заплатени в брой от Т. Т. – инспектор по приходите, на приелата плащането Г. Н. – касиер, за което не бил издаден фискален касов бон, нито касова бележка от кочан с ръчни касови бележки. Контролната покупка е извършена в брой с една монета от 2,00 (два) лева, Г. Н. – куриер, която предоставя копие от товарителницата – обратна разписка, без да издаде фискален касов бон от фискално устройство. Установено е, че в проверявания обект на „Стар пост“ ООД в [населено място], [улица] няма регистрирано фискално устройство, поради което не е издаден фискален касов бон, нито касова бележка от кочан с ръчни касови бележки. Това обстоятелство е допълнително констатирано и от извършена справка в ПП „ФУДВ“ на НАП, от която е установено., че в обекта няма регистрирано фискално устройство.

В последствие е издаден фискален касов бон от фискално устройство DY478041 с номер на ФП 36636077, което се намира в централния офис на дружеството в [населено място], [улица], като същият е сканиран и изпратен с мейл по електронна поща, което е определено от ответника по делото като нарушение на чл. 7, ал.1 от Наредба Н – 18. Търговският обект е с работно време от понеделник до петък от 9:00 часа до 12:00 часа и от 13:00 ч. до 18:00 часа. Обектът е нает, като има сключен договор за наем с физическо лице и наемът се плаща по банков път от централния офис на дружеството. О. на дружеството работи предимно с държавни институции и по – рядко с частни лица, като основната дейност са куриерски услуги. В проверявания обект няма пост – терминално устройство. Дейността се осъществява от наети лица – две от които на 8 часов работен ден и едно на 4 часов работен ден.

Тази фактическа обстановка е описана в Протокол за извършена проверка (П.) серия

АА № 0107249 от 06.07.2022 г. Посочено е, че горното изпълнява състава на чл. 7, ал. 1 във връзка с чл. 3 от Наредба № Н – 18 във връзка с чл. 118, ал.1 и ал. 4 от ЗДДС, което се явява основание по смисъла на ч. 186, ал.1, т. 1, б. „б” и т. 3 от ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка. Определен е срок на принудителната мярка от 14 дни запечатване на обекта.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК от надлежна страна, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По въпроса за валидността на оспорената заповед, съдът намира, че заповедта за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед № ЗЦУ – 1148 от 25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП.

По силата на чл. 186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

Съгласно АПК, когато административния орган действа при условията на обвързана компетентност, съдът проверява само законосъобразността на издадения административен акт. Съдът констатира, че при издаването на атакуваната заповед не са нарушени законовите разпоредби уреждащи налагането на ПАМ.

От представените по делото доказателства по безспорен начин се установява и не се оспорва от жалбоподателя, че в търговския му обект в [населено място] , [улица] няма монтирано, въведено в експлоатация и не използва регистрирано в НАП фискално устройство от датата на започване на дейността на обекта.

С оглед констатираната разлика правилно административния орган е приел, че в случая не е изпълнено изискването на чл. 118, ал. 1 и ал. 4 от ЗДДС - всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ, а министърът на финансите издава наредба, с която се определят: 1. условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност; 2. сервизното обслужване, експертните и контролът на фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, техническите и функционалните изисквания към тях; 3. изискванията, редът и начинът за установяване на дистанционна връзка и подаването на данни към Националната агенция за приходите; 4. издаването на фискални касови бележки от фискално устройство и касови бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и задължителните реквизити, които трябва да съдържат; 5. видът на подаваните данни, формата и сроковете на подаването им; 6. условията и редът за издаване и за отнемане на

разрешения на лицата, които извършват техническо обслужване и ремонт на фискално устройство/интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (ФУ/ИАСУТД); 7. изискванията към софтуера за управление на продажбите в търговските обекти и към производителите, разпространителите и ползвателите на такъв софтуер; 8. изискванията към лицата, извършващи продажби чрез електронен магазин и 9. формата и съдържанието на документите, условията, редът и начинът за издаването им, както и задълженията за предаване на данни при неприсъствено плащане с кредитна или дебитна карта. Съгласно чл. 7, ал. 1 във връзка чл. 3 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. на МФ Лицата по чл. 3 са длъжни да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ/ИАСУТД от датата на започване на дейността на обекта.

При тази законова регламентация ответникът е приел, че жалбоподателят като е бил длъжен и не е изпълнил задължението да монтира, въведе в експлоатация и да използва регистриран в НАП ФУ/ИАСУТД от датата на започване на дейността на обекта.

При това положение на административния орган не му е останало нищо друго освен да приложи закона, където в чл. 186, ал.1, т.1, б. „б“ от ЗДДС е записано, че ПАМ запечатване на обект за срок до 14 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Редакцията на закона е такава, че налагането на ПАМ при констатирано такова нарушение е задължително и не е поставено на преценката на административния орган.

В настоящия случай, в оспорената Заповед № 11251 от 12.07.2022 г., е налице описание на фактическите основания, обуславящи издаването ѝ, доколкото се касае за едно констатирано бездействие - издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Налице са и конкретни мотиви, изложени от административния орган, доколкото същият от една страна препраща в оспорената заповед към съставения в деня на проверката Протокол серия АА № 0107249 от 06.07.2022 г., от който се установява, че действително в обекта няма монтиран ФУ.

Отразени в заповедта са и правните основания за постановяване на спорната ПАМ - чл. 186, ал.1, т.1, б. „б“ ЗДДС. При сравнението им с констатираните от административния орган факти и обосноваването въз основа на тях правни изводи, съдът констатира пълно съответствие помежду им.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал.1, т.1 и по - конкретно на нейната б. „б“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции се прилага за лице (търговец), което не спазва реда или начина издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Настоящият съдебен състав приема, че са налице както правните, така и фактическите основания, посочени от органа при издаване на спорната заповед. Възприемайки извършеното нарушение на цитираната разпоредба от Наредбата, като източник на правомощието си по чл. 186, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗДДС, ответникът в условията на обвързана компетентност е издал оспорения административен акт, чието съдържание е запечатването на търговския обект, в който е осъществено противоправното поведение.

В разпоредбата на чл. 186, ал.1 от ЗДДС е предвидена възможност, принудителната

административна мярка „запечатване на обект“ да се прилага за срок до един месец. След като законодателят е предвидил срок до един месец за налагане на тази мярка, то административният орган се явява задължен да обоснове размера, посочен от него. Съдът констатира, че административният орган - началник отдел „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“, главна дирекция „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП е изложил общи мотиви по отношение на продължителността на срока на наложената ПАМ. С оспорената заповед е постановено да се приложи ПАМ - запечатване на обект за срок от 14 дни, което е обосновано с вида на нарушението.

Така определенният размер е правилен. Той съответства на съдържащата се в чл. 22 от ЗАНН позитивна правна уредба на ПАМ. Съгласно същата, принудителните административни мерки могат да притежават една или повече от следните функции: превантивна, преустановителна и възстановителна. Съдържанието на конкретната ПАМ и предпоставките за налагането ѝ я определят като превантивна и преустановителна.

Влияние върху продължителността на ПАМ в този случай оказва целта по реализирането не само на преустановителната, но и на превантивната функция. Още повече, че в случая е възможно АНО да не е санкционирал жалбоподателя именно защото е сметнал, че прилагането на ПАМ би било достатъчно за постигане на превантивната и предупредителна функции по отношение на търговеца. Продължително упражняваната търговска дейност обосновава притежанието на високи професионални познания по отношение на фискалното законодателство и разколебава всяко предположение за случайния характер на допуснатото нарушение. В тази връзка възраженията на жалбоподателя са неоснователни.

С оглед на всичко изложено, настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 11251 от 12.07.2022 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“, дирекция „Оперативни дейности“, главна дирекция „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и на материалния закон, които да водят до нейната незаконосъобразност.

По изложените съображения, жалбата на „Стар Пост“ ООД е неоснователна и като такава следва да бъде да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, следва да се уважи искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С оглед правната сложност на спора, на основание чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, жалбоподателят следва да заплати на Националната агенция за приходите (в чиято структура е органа - ответник) разноски в размер на 100 (сто) лева.

Водим от горното, Административният съд – С. град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Стар пост“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ЗНПАМ) № 11251 от 12.07.2022 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от В. А. И., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности“, дирекция „Оперативни дейности“, главна дирекция „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Стар пост“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП – С.

юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

**Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред
Върховен административен съд - в 14 -дневен срок, от
съобщаването му.**

СЪДИЯ: